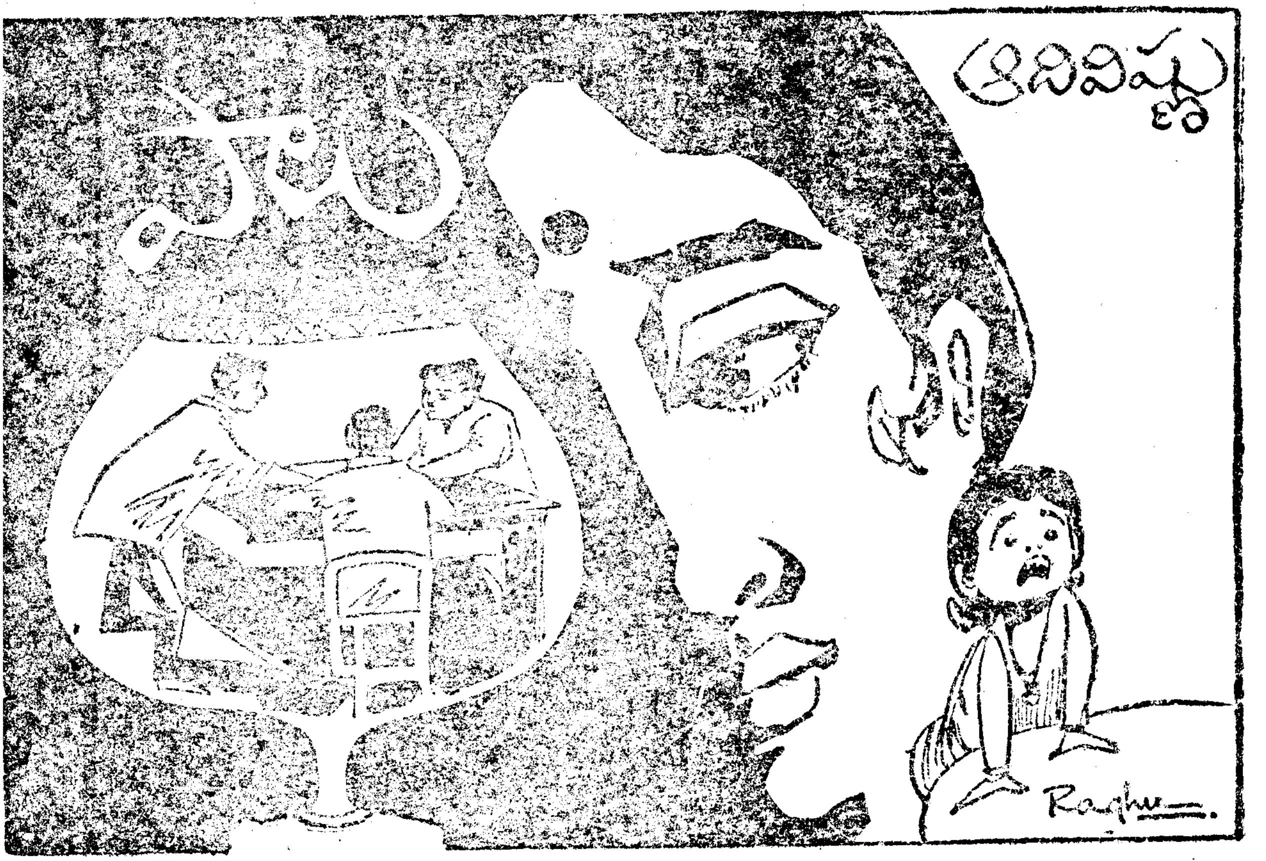

పూజ గదినుంచి బయటకొచ్చిన కృష్ణమూర్తి — నుదుట విభూతి రేఖల్తో, వంటిమీద పట్టువస్త్రాలతో ధగధగా మెరిసిపోతున్నాడు. గదినుంచి బయటకు రాగానే అతను మొట్టమొదట — తన కొత్త సెక్రటరీ వెంకుబాబుని ఆ హాల్లో చూసేడు. వెంకుబాబు చేతిలో ఫైలుంది. అతను కూర్చున్న సోఫామీదినుంచి లేచి వినయంగా నిలబడ్డాడు.

పూజ పూర్తవుతూనే వెంకుబాబుని చూడవలసి వచ్చినందుకు మనసులో బాధపడ్డాడు కృష్ణమూర్తి. కానీ, ఆ బాధని వ్యక్తం కానీకుండా, తల వంకీపోతూ, దైవనామస్మరణ చేసుకుంటూనే తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయేడు.

గది గోడమీద కృష్ణమూర్తి శ్రీ శ్రీ శ్రీ తల్లిదండ్రుల ఫోటోలున్నాయి. కృష్ణమూర్తి ఆ ఫోటోల ఎదుట నిలబడి వినయంగా తల వంచేడు. చేతులు రెండూ జోడించేడు. కళ్ళు మూసుకున్నాడు. ఆ కళ్లల్లో తల్లిదండ్రులు కనుపించేరు. తనని దీవించే భంగిమలో నిలబడేంతవరకూ అతను అలాగే వున్నాడు.

మూడు నిమిషాలకుగాని అతనికోరిక తీరింది కాదు. తృప్తిగా కళ్ళు విప్పి, మళ్ళా ఆ ఫోటోలకు చేతులు జోడించి, అతర్వాత భార్యా పిల్లల దగ్గిరికి వెళ్ళేడు.

అన్నపూర్ణ చేతిలో హారతి పళ్ళెముంది. ఆవిడ పూర్ణగర్భిణి కావటాన నిండుగా వుండి, అందంగానూ వుంది. ఆవిడ కట్టుకున్న ఖరీదైన జరీఅంచు పట్టుచీర, దానికి సరితూగే రవికతో ఎంతో హుందాగానూ వుంది.

హారతి కళ్ళకద్దుకున్నాడు కృష్ణమూర్తి. ఆతని నుదుట కుంకుమను దిద్దింది అన్నపూర్ణ. ఆపైన పళ్లెంలో వుంచిన ప్రసాదాన్ని కృష్ణమూర్తి చేతుల్లో వుంచింది. కళ్ళకద్దుకుని ప్రసాదం పుచ్చుకున్నాడు కృష్ణమూర్తి.

పెదబాబూ. చినబాబూ, బుజ్జీ తలో స్వీటూ తండ్రికి అందించేరు. వాళ్ళ ముగ్గుర్నీ ఆప్యాయంగా దగ్గిరికి తీసుకుని, వాళ్ళందించిన స్వీట్సు తిన్నాడతను. ఆపైన ఆ ముగ్గుర్ని బుగ్గ్ని సమరి ముద్దాడేడు.

చివరివంతుగా భార్యవేపు తిరిగి కళ్ళతో తనకోరికను తెలిజేసేడు. అన్నపూర్ణ కళ్ళు ఆనందంతో మెరిసేయి. భర్త కోరికను గమనించి, సిగ్గుపడి, అక్కడ్నుంచి గబిక్కున వెళ్ళిపోయింది.

కృష్ణమూర్తి దుస్తులు మార్చుకున్నాడు. బుజ్జిని ఎత్తుకుని హాల్లోకి వచ్చేడు. హాల్లో వెంకుబాబు ఇంకా నిలబడే వున్నాడు. కొడుకునెత్తుకుని వస్తూన్న కృష్ణమూర్తిని ఆనందంగా చూస్తూ, తృప్తిగా అన్నాడు వెంకుబాబు:

'మెనీహేపీ రిటర్న్స్ ఆఫ్ ది డే సర్!'

'థేంక్యూ. కూచోండి!' అన్నాడు కృష్ణమూర్తి కూచుంటూ.

వెంకుబాబు కృష్ణమూర్తి ఎదట సోఫాలో వొద్దికగా కూచున్నాడు. కృష్ణమూర్తి సంతకాలు చేయవలసిన చెక్కుల్ని ఫైల్లోంచి తీసి టీపాయ్‌మీద వుంచేడు.

బుజ్జీని గుండెలకు హత్తుకుంటో అన్నాడు కృష్ణమూర్తి...

'వారం రోజుల్నుంచి రెస్ట్ లేకుండ

తిరుగుతున్నాను. టూ మెనీ ఫైట్స్! ఇవేళ బొంబాయిలో వుండాల్సింది. ముఖర్జీ అంత ప్రాధేయపడుతున్నా అతన్ని కాదని పొమ్మంచి వచ్చేసేను. ఎందుకో తెలుసాండీ! —నా భార్యాపిల్లల మధ్య చేసుకోబోయే ఈ పుట్టినరోజు పండగ— బొంబాయిలో నా 'స్టే' కంటె చాలా ముఖ్యమని నా ఉద్దేశం. అదే ముఖర్జీతో కూడా అన్నాను. సెంటిమెంట్సంటావా ముఖర్జీ! (కృష్ణమూర్తి చిరునవ్వు నవ్వేడు బుజ్జిని ప్రేమగా ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. రెండేళ్ళ బుజ్జి తండ్రిని తిరిగి ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.) సీ దిస్ స్వీట్ కిస్! హౌ కాన్ష్యస్ ఇటీజ్! ఇవేం తెలీవు ముఖర్జీకి. చెప్పినా అర్థం చేసుకోలేడు పూర్ ఫెలో! సో, మిస్టర్ బాబూ! ఇవాళంతా నేను నా పిల్లల్తో ఆడుకుంటాను. చెక్కులు తీసుకుని ఆఫీసుకి వెళ్ళిపొండి సాయంత్రం అయిదు ప్రాంతాల్లో ఆఫీసుకొస్తాను. ఐ విల్ సైన్ దెమ్ దేర్!'

తాను చెప్పదలుచుకున్నదేదో స్పష్టంగా చెప్పి, తిరిగి బుజ్జితో ఆడుకుంటున్నాడు కృష్ణమూర్తి. వెంకుబాబు ఫైలు సర్దుకుని లేచి నించున్నాడు. వస్తానని చెప్పేందుకు నోరు తెరువబోయేడు. కానీ, కృష్ణమూర్తి బుజ్జి ఆటల్లోపడి సర్వాన్నీ మరిచి పోతున్నాడు. కృష్ణమూర్తి ఒళ్ళో కూచున్న బుజ్జి, కృష్ణమూర్తి మెళ్ళో మెరుస్తున్న బంగారు గొలుసునీ, దానికున్న వేణుగోపాల కృష్ణుని బొమ్మనీ చేత్తో తాకుతూ ఆడుకుంటున్నాడు. వాడి ఆటల్ని చాలా శ్రద్ధగా గమనిస్తున్నాడు కృష్ణమూర్తి.

వెంకుబాబు పరవశుడయ్యేడు. దేవుని పట్లా, దేవాలయంలాంటి ఇంటిపట్లా, భార్యా పిల్లలపట్లా, కృష్ణమూర్తికిగల ప్రశ్నాసక్తులకు వెంకుబాబు పూర్తిగా పరవశుడయ్యేడు. తాను కూడా వెంటనే పెళ్ళాడి, పిల్లల్ని కనేసి. వాళ్ళ నెత్తుకుని, తీరుబడిగా వాళ్ళతో ఆడుకుంటూ కాలక్షేపం చేయాలని ఆ క్షణంలో వెంకుబాబుకి కోరిక కలిగింది. ఆ కోరికనుంచి, ఆ కలల నుంచీ అతను దూరం కాకమునుపే కృష్ణమూర్తి గొంతు వినిపించింది—

'నాతో యింకా ఏదైనా పనుందా బాబూ?'

వెంకుబాబు తొట్రుపడ్డాడు. తన కోరికకీ, కలలకీ సిగ్గుపడ్డాడు. ఏం లేదని; వెళ్ళొస్తానని పొడి పొడిగా అనేసి అక్కడ్నుంచి నెమ్మదిగా కదిలి బయటపడ్డాడు.

వెంకుబాబు వెళ్ళిపోయిన తర్వాత కృష్ణమూర్తి వంట గదిలోకి తొంగి చూస్తూ భార్యని హెచ్చరించేడు—

'అన్నపూర్ణా! ఇంకా గుడి కెళ్ళవలసిన పనుంది. కాఫీ ఏర్పాట్లు చూసి తొరగా తెములు. వేళవుతోంది!'

'ఇదిగో క్షణం!' అన్నదామె వంట గది లోంచి.

* *

వేణుగోపాలస్వామివారి ఆలయం దగ్గిర కారు ఆగింది. బుజ్జిని ఎత్తుకుని ముందుగా కృష్ణమూర్తి దిగేడు. పెదబాబూ, చిన బాబూ కారుమంచి దుముకుతున్నప్పుడు —ఆదుర్దాగా వాళ్ళని మందలించేడు కృష్ణమూర్తి.

'నెమ్మదిగా దిగండ్రా ఫూల్స్!'

అన్నపూర్ణ దిగేందుకు ఇబ్బంది పడుతోంది. ఆమె ఇబ్బంది పడుతూంటే కృష్ణమూర్తి మనస్సు చివుక్కుమంది. మరుక్షణమే, అతన్లో ఆనందంతో కూడిన గర్వం ఉప్పొంగి పొర్లింది. బుజ్జిని డ్రైవరికిచ్చి, అన్నపూర్ణ దిగేందుకు కృష్ణమూర్తి సాయపడ్డాడు.

ఆమె కారు దిగుతున్నప్పుడు మనసారా వేణుగోపాలస్వామిని తలుచుకున్నాడు—

'ముగ్గురూ మగబిడ్డల్నే యిచ్చేవు. ఈ తడవకైనా చక్కటి ఆడపిల్లనిచ్చి మా ముచ్చట తీర్చే భారం నీదే స్వామీ!'

—సతీ సుత సమేతంగా ఆలయం ప్రవేశించిన కృష్ణమూర్తిని అల్లంత దూరాన్నుంచే చూసిన పూజారులు ఎదురొచ్చి సాదరంగా ఆహ్వానించేరు. పేరు పేరునా వాళ్ళ క్షేమ సమాచారములు అడుక్కున్నాడు కృష్ణమూర్తి. అతని తండ్రిగారే ఈ ఆలయాన్ని కట్టించేరు. ఆ మాటకొస్తే, గుళ్ళూ గోపురాలూ, ధర్మసత్రాలూ వారెన్నో కట్టించి పుణ్యం దక్కించుకోవడమే గాకుండా—ప్రాపంచికంలో మంచి పేరు ప్రతిష్ఠలు కూడా సంపాయించుకున్నారు.

తండ్రికి తగ్గ కొడుకు ఈ కృష్ణమూర్తి. తండ్రి ఆర్జించిన ఆస్తినీ, పేరు ప్రతిష్ఠలకూ ఏ విధమైన భంగమూ కలుగకుండా జాగ్రత్తలు తీసుకుంటున్నాడు. లయన్స్ క్లబ్‌లో సింహమై, పురప్రముఖుల్లో ముఖ్యుడై తనకు తోచిన దాన ధర్మాలు తానూ చేస్తూనే వున్నాడు.

దేవుని ఎదట భార్యా పిల్లల్తో వినమ్రంగా నిలబడి వున్నాడు కృష్ణమూర్తి. పూజారులు మంత్రోచ్చారణ చేస్తున్నప్పుడు జేగంట మోగించి చేతులు జోడించేడు. కళ్ళు మూసుకుని వేణుగోపాలస్వామిని మనసారా స్మరించేడు. మంత్రోచ్చారణతో పాటు తన చెవి కింపుగా ఎక్కణ్ణుంచో కమ్మగా వేణునాదం వినిపిస్తోంది. అతని శరీరం యావత్తూ పరవశంతో జలదరించింది. సాక్షాత్తూ ఆ వేణుగోపాలుడు తన ఎదట అలవోకగా నవ్వుతూ ప్రత్యక్షమయ్యేడు. ఆ పరమాత్ముని చేతుల్లో అపరంజిబొమ్మలాటి పసిపాప బోసినవ్వుల్ని కురిపిస్తోంది. కృష్ణమూర్తిని ఆకర్షించింది. చేతులు చాచేడు కృష్ణమూర్తి. పరమాత్మ ఆ పసిపాపని కృష్ణమూర్తి చేతుల్లో వుంచేడు.

మంత్రోచ్చారణ ముగిసింది. జేగంట వినిపిస్తోంది. కళ్ళు విప్పి చూచేడు కృష్ణమూర్తి. పూజాద్రవ్యాలతో నిండిన హారతి పళ్ళెం తన కళ్ళముందున్నది. తృప్తిగా హారతిని కళ్ళకద్దుకున్నాడు కృష్ణమూర్తి.

'బాబుగారి దర్శనం ఈమధ్య బొత్తిగా కరువైపోయింది' అన్నాడు పూజారి.

కృష్ణమూర్తి చిరునవ్వునే జవాబుగా చెప్పి, బుజ్జి క్షేత్రిద్దాన్ని ఆ గుడి దగ్గర కాగితాన్ని పూజారి కిచ్చేడు. పూజారి ఆ చిన్న పద్మకాగితాన్ని పుచ్చుకున్నాడు. భార్యా పిల్లల్తో కారువేపు కదిలేడు కృష్ణమూర్తి.

* * *

సాయంత్రం అయిదుగంటల ప్రాంతాల కృష్ణమూర్తి కారు అతని ఆఫీసు ఎదుట ఆగింది. కృష్ణమూర్తి కారు దిగి ఆఫీసు గదిలోకి నడిచేడు. ఆఫీసు గదిముందర బల్లమీద కూర్చున్న ప్యూన్ వెంకట్ల

నిశయంగా లేచి నించున్నాడు. గదిలోకి అడుగుపెడుతూ 'వెంకుబాబుగార్ని పిలు' అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

ఎయిర్ కండిషన్ గదిలో తనసీటుకి ఎదురుగా కూచుని శ్రద్ధగా పేపరు చదువుకుంటున్న మిత్రుడ్ని వెనకనుంచి చూసి పోల్చుకున్నాడు. తన సీటు దగ్గిరికి వెడుతూ ఆశాన్తో అన్నాడు—

'ఎప్పుడొచ్చేవురా శేషు! వచ్చేవాడివి తిన్నగా యింటికే రాకపోయేవా?'

శేషు వెంటనే జవాబు చెప్పలేదు. కృష్ణమూర్తి కూచున్న తర్వాత, ఇద్దరూ సిగరెట్లు ముట్టించుకున్నారు. అది పుల్లముగ ఆర్పేస్తూ అన్నాడు శేషు—

'తెల్లవారుఝామునే ఉదయమే వచ్చేన్రా! మధ్యాహ్నమంతా నిద్రతోనే సరిపోయింది. నిద్రలేచి ఆఫీసుకి ఫోన్ చేసేను. నువ్విక్కడికి వచ్చే వేళయిందని నీ సెక్రటరీ చెప్పేడు. నువ్విక్కడికి రావడానికి సరిగ్గా పది నిమిషాల క్రితం నే నిక్కడికి వచ్చేను.

పా లు

అన్నట్టు ఇవాళ నీపుట్టిన రోజటగా—'

'అవును ఇవాళ్టితో ముప్ఫైఅయిదు పూర్తయ్యేయి. ముసలాడ్ని అవుతున్నాను కదూ?'

'అప్పుడే?'

'మనిషి బతికే సగటుకాలంలో సగం దాటిపోయేను గదా!'

'ఇప్పుడు సగటులెక్కలు చెప్పి బోర్ కొట్టొద్దు. మంచి ప్రోగ్రాం ఏర్పాటు చెయి. ఈ బర్త్‌డేని అందంగా సెలబ్రేట్ చేసుకుందాం. అన్నట్టు, మరిచేను. రాఘవ గాడిక్కూడా ఫోన్‌చేసి చెప్పు. లేకపోతే ఏడ్చిపోతాడు ఫూల్! ఏదీ...ఆ ఫోనిలా తగలెయ్...నేనే వాడిని పిలుస్తాను.' అంటూనే ఫోనందుకున్నాడు శేషు. డయల్ చేసేడు.

వెంకుబాబు ఫైల్‌తో లోపలికొచ్చేడు. అతని దగ్గిరున్న చెక్కుల్ని తీసుకుంటూ అన్నాడు కృష్ణమూర్తి—

'బాపూజీ అనాధాశ్రమానికి వెయ్యిస్తానని వదహార్నకి చెక్కు రాయండి. నాచారిటీ ఎకౌంట్‌నుంచి డ్రా చేయండి.'

వెంకుబాబు తలూపేడు. రాఘవతో ఫోన్‌లో మాట్లాడుతున్నాడు శేషు. రెండు చెక్కుల్ని సంతకం చేయడం పూర్తిచేసి హాయిగా నవ్వేస్తూ వెంకుబాబుతో మళ్ళీ అన్నాడు కృష్ణమూర్తి—

'నాబర్త్‌డే నాకంటె ఎక్కువగా జ్ఞాపకం వుంటుంది, బాపూజీ అనాధాశ్రమం సెక్రటరీకి. నే నెక్కడ మరిచిపోయేనో అని మధ్యాహ్నం ఫోన్‌చేసి గుర్తుచేసేరాయన. ప్రతి బర్త్‌డేకి నాకు తోచింది వాళ్ళకి యివ్వడం నాకలవాటు. సంతకం పూర్తయిన తర్వాత వాళ్ళకో చెక్కురాసి పట్టుకురండి.'

'అలాగేనండి' అన్నాడు వెంకుబాబు.

ఫోన్‌లో రాఘవతో ఏం మాటాడుతున్నాడోగాని అవతల్నుంచి వినిపించే ప్రతి మాటకీ అలాగే, అలాగే అంటూ బదులు చెబుతున్నాడు శేషు. చివరికి గుడ్ నైట్ అని పలికి ఫోన్ కృష్ణమూర్తికిచ్చి పూరుకున్నాడు.

ఫోన్లో రాఘవని వింటూ, మందహాసంతో తలూపుతూ చెక్కులు సంతకం చేస్తున్నాడు. కృష్ణమూర్తి. అటు ఫోన్‌లో సంభాషణా, ఇటు చెక్కులపని రెండూ ఒకేసారి పూర్తయ్యేయి. చెక్కులు తీసుకుని వెంకుబాబు వెళ్ళబోతుండగా అతన్ని ఆపి అడిగేడు కృష్ణమూర్తి—

'అన్నట్టు—మీకివాళేమైనా అర్జంటు పనులున్నాయా బాబూ?'

'లేవండి' అన్నాడు వెంకుబాబు.

'దట్స్‌గుడ్! అయితే ఇవాళంతా మీరు నాకూడానే వుండిపోతారు. అనాధాశ్రమం చెక్కు పూర్తిచేసి తీసుకొస్తే సంతకం చేస్తాను. దాన్ని వెంకటస్వామికిచ్చి పంపించండి. ఆ తర్వాత మాతోపాటు వచ్చెయ్యండి. ఓ.కె?

'అలాగేసర్!' అని అడుగు ముందుకేసి వచ్చేసేడు వెంకుబాబు

వెంకుబాబుకివాళంతా చాలా ఆనందంగా వుంది. అదృష్టవశాత్తూ తనకీ కే. కె. అండ్ కంపెనీలో ఉద్యోగం దొరికిందని అతనివాళ చాలా తడవలు అనుకున్నాడు. కే. కె. ఇలా విందుగా, పొందుగా వుంటూ తిరుగుతున్నాడంటే దానికి కారణం

దీపావళి నాడు

క. కళకళ లాడెడు దమ ముం
గిళులను నందాల ముగ్గు చిరి ముదితల్
తళతళ కాచెడి లేయెం
డం వచ్చని బంగరు వన్నెలు మెర
యంగన్.

క. ఫెళఫెళ మను నార్భటం
బులవిన్న క్రొత్త యల్లుడు వులికి
పడంగా,
గలగల మని నవ్వెను మర
దలు, యల్లుని వదనమపుడు వెలవెల
బోయెన్.

క. ఎరుగక జోక్యతి విట నె
త్తురుగన తప్పించుకొందు దేవుడ!
యని త
త్తర నాటు కొందు బావను
మరదలు హాస్యపు వాత ముదిపెను
సెసెన్.

క. పరిహాసమ్ములతో, మది
చిరునగవులతోను, దృష్టి చిందాలు
చేయున్
కరిగెను కాలంతయును, దిన
కరుడంతట బశ్చిమంపు గిరులను
దాగెన్.

క. చిరు దీపమ్ముల వరుసలు
దెరువంతయు నింపె దివ్య దీధితు
లను యే
మెరుగని పసిపాపని వలె
చెరగని యా మోమందలి చిరునవ్వు
వలెన్.

క. ఏ తగువేమియు నెరుగక
కూతురు కోడళ్ళు నింట కూరిమి
తోడన్
నాతురముగ నన్ని పనుల
జేతురు తమ పెద్దవాండ్ర చిత్తము
లొప్పన్.

క. అరమును నాడుచు పాడుచు
అరగని దమ బోసినవ్వు తరకల తోడన్
జెరగుదురు దివ్యకాంతుల
చిరుబుసతలు యింటనెల్ల చిందుల
తోడన్.

నవ్వులు నిండిన గృహముల
నెన్నాడును చింతలేమి యెరుగని
యెడలన్
దివ్యంతోనే బని లే
దివ్వెకి నిత్యమైన దీపావళియే!

—ఆర్. వి. చలపతి

అతనికున్న సిరిసంపద లొక్కటేకాదు. సిరిసంపదలు పుష్కలంగా వున్న ఎంతమంది ధనికులు జే. కె లాగా వుండగలుగుతున్నారు! వినయ సంపన్నంగా వున్నారు? మనిషికి అరుదైన దైవత్వం ఈ జే కె లోవుంది. అందువాతనే ఆతనంత నిర్మలంగా వుండ గలుగుతున్నాడు—అని కూడా వెంకుబాబు అనుకున్నాడు

బాపూజీ అనాథాశ్రమం - సెక్రటరీ పేరున అందంగా రాసేదు చెక్కుని. వెయ్యిన్నూట పదహార్లు రాస్తున్నప్పుడు వెంకుబాబు మనసారా అవందించేదు.

ఫలితములను చూడండి. బట్టలను ఆఖరు సారి జాడించునపుడు కొంచెము టినోపాల్ వేయండి. అప్పుడు చూడండి. బట్టలు, ఎంత తెల్లగా, కళ్లు మిరుమిట్లుగొలిపేలా ఉన్నాయో! టినోపాల్ ఎంత తెల్లగా చేస్తుంది! మీ చొక్కాలు, చీరలు, దుప్పట్లు, తువ్వాళ్లు మొదలైనవి మెరుస్తూ ఉంటాయి!

దానికయ్యే ఖర్చు? బట్టకు ఒక పైసా కూడ కాదు! టినోపాల్‌ను కొనండి. రెగ్యులర్ ప్యాక్, మితవ్యయ ప్యాక్ మరియు బాల్చీకి సరిపోయే పొట్లము—మూడు ప్యాకింగులలో లభిస్తోంది.

® టినోపాల్ జె. ఆర్. గైగీ ఎస్.ఎ. బాల్ స్విట్జర్లెంర్‌వారి రిజిష్టర్డ్ ట్రేడ్ మార్కు.

సుహ్రిద్ గైగీ లిమిటెడ్, పి.ఒ. బాక్స్ 11050, బొంబాయి 20 బి.ఆర్.

Shilpi HPMA-12/70 Tel

వెంకుబాబుకి కూడా "నా" అన్నవాళ్ళు లేరు. ఆశ్రమంలోనే పెరిగి పెద్దవాడయ్యేడు. దేశంలో దానధర్మాల ఉనికివల్ల అతను చదువుకుని యోగ్యుడయ్యేడు. ఈ జే. కె లాంటి దానకర్ణులూ, బాపూజీ అనాధా శ్రమం లాంటి ఆశ్రయాలూ లేకపోతే తన గతేమయ్యేది?

'వెయ్యేళ్ళు వర్ధిల్లండి బాస్! మీ సిరి సంపదలు, మీ భార్యా పిల్లలతో పాటు చిరకాలం సుఖంగా వుండి—అభాగ్యులకూ, పేదలకూ సాయపడండి' అనుకున్నా డతను.

చెక్కు రాయడం పూర్తయిం తర్వాత,

పొ లు

జే. కే గదిలోకి వెళ్ళేడు వెంకుబాబు—చెక్కుతోసహా అప్పటికే ఆ గదిలోకి రాఘవ వచ్చి కూచున్నాడు. ఛలోక్తులు విసురుతూ మిత్రులిద్దర్నీ ఆనందంగా వున్నాడు కృష్ణమూర్తి. వెంకుబాబు రావడంచూచి మాటలాపేసేడు. అతను తెచ్చిన చెక్కు మీద సంతకంచేసి, చెక్కుని వెంకుబాబు కిస్తూ అన్నాడు--

'మా ఫ్రండ్సిద్దరూ రెడీగా వున్నారు. మీదే ఆలస్యం. ప్లీజ్...తొరగా తెమిలి రండి.'

* * *

పోషణ,బలానికి పెట్టిన పేరు-బాదంకాయలు.
మీ జుట్టు చిరకాలం ఒత్తుగా, మెత్తగా
వుండాలంటే వాటికి పోషణ,బలాన్ని ఇచ్చే
ఒక తలనూనె కావాలి అదే-
ల్యూర్ ఆమండ్ హెయిర్ ఆయిల్.

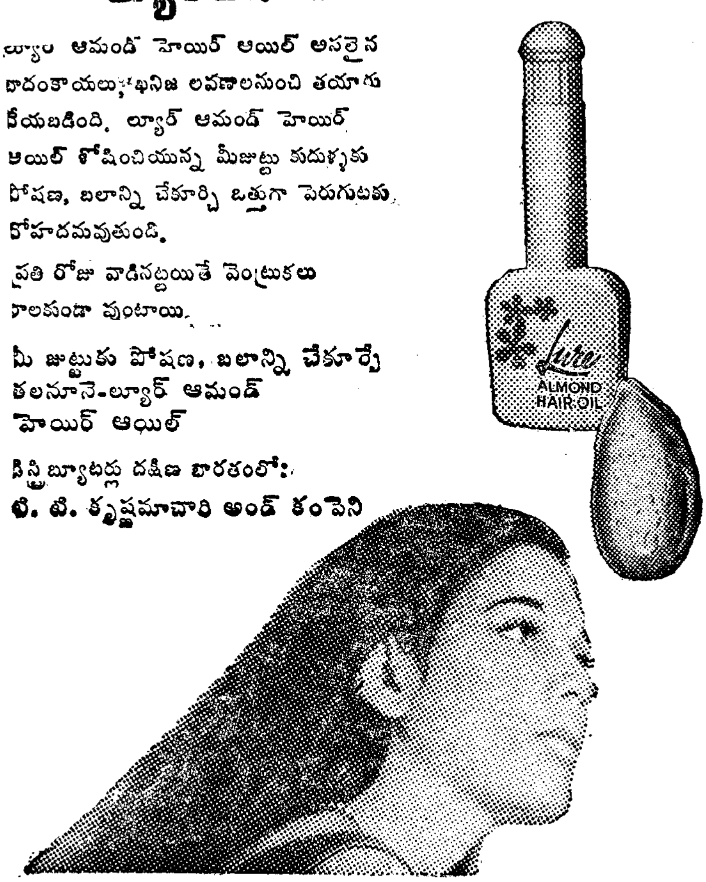

ఊరికి దూరంగా సముద్రముంది. ఆ బీచ్‌లో అత్యాధునిక వసతులుగల చక్కటి రహదారి బంగళా వుంది. ఆ బంగళాను చేరుకున్నాడు కృష్ణమూర్తి — మిత్రులిద్దరూ, వెంకుబాబులతో.

రహదారి బంగళాలో ఆ రాత్రి కృష్ణమూర్తి బర్త్‌డే చాలా సరదాగా సెలిబ్రేట్ చేసుకోడం ప్రారంభించేరు.

విదేశీ విస్కీ సీసాలు ఆరున్నాయి. స్వదేశీ దినుసులు వాటికి జత చేసేరు. ఒక సీసాను స్వహస్తాలతో ఊడదీసేడు కృష్ణమూర్తి. మిత్రు లిద్దరి గ్లాసుల్లోనూ పోసి, తన గ్లాసులోనూ పోసుకుని, వెంకుబాబు గ్లాసులో పోయబోతుండగా — వెంకుబాబు చెయ్యడ్డంపెట్టి 'అలవాటు లేదు క్షమించండి' అన్నాడు.

వెంకుబాబు తాగనందుకు రాఘవ్ విసుక్కున్నాడు. కానీ, గ్లాసెత్తి ఒక గుటక గొంతులో పోసుకోడంతోటే—తాగడం అలవాటులేని వెంకుబాబుని చాలా మెచ్చుకున్నాడు. కనీసం, దగ్గిరుండి తమ గ్లాసులైనా నింపే కార్యక్రమం ప్రారంభించమని కోరేడు.

కృష్ణమూర్తి కూడా అదే అన్నాడు!

నిలువెల్లా కంపించిపోయేడు వెంకుబాబు. ఇంత మంచి మనిషికి ఈ క్షుద్రమైన అలవాటు విందుకు అంటుకుందోనని అతను బాధపడ్డాడు.

మత్తులో నన్ను మనిషి సంస్కారానికి దూరమవుతాడని అతని భయం! కృష్ణమూర్తికి సెక్రటరీగా వున్నందుకు అతను సిగ్గు పడటంలేదు గానీ, విస్కీని ఆ మూడు గ్లాసుల్లో తన చేత్తో పోసేటందుకు మాత్రం అతను అల్లాడిపోతున్నాడు. అయితే, అతన్నెవరూ పట్టించుకునే స్థితిలో లేరు.

—మూడు సీసాలు పూర్తయిం తర్వాత వాళ్ళకి మరొక తాజా కొత్త కోరిక కలిగింది. శేషు బయటపడిపోయేడు. కృష్ణమూర్తిని అడిగేడు—

'అన్నట్టొరేయ్! గంగాభవాని యిప్పుడిక్కడ మన మధ్య వుండివుంటె ఎలా వుండాదంటావ్?'

'మజాగావుండి, మజా మజాగా వుంటుందుంటుంది' సమాధానం చెప్పింది మాత్రం రాఘవ,

కానీ, అదిక్కడ లేదు. బొంబాయిలో ముఖర్జీ దగ్గిరి కెళ్ళిపోయింది. ప్రస్తుతం దాన్ని వాడు వాడుకుంటున్నాడు.' అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

వెంకుబాబుకి కృష్ణమూర్తి మాటలు కటువుగా, రోతగా వినిపించేయి. మనిషి పడిపోవడం ప్రారంభిస్తే—అతనెంతవరకూ పడిపోతాడో వూహించడం కష్టమని గూడా తోచింది. ఆ పడిపోవడం కళ్ళారా చూచే దానికంటె (కృష్ణమూర్తి అనుమతిస్తే) ఆ గదినుంచి పారిపోవాలనుకుంటున్నాడు.

'అంత వుపకారం చేసేవ్ గదా, అది విన్నెట్లా మరిచిపోయింది?' శేషు అడిగేడు.

'నన్ను మరిచిపోయిందని ఎవడన్నాడోయ్? ముఖర్జీ ప్రస్తుతం దాన్ని వుంచుకున్నాడని అన్నానంతే!' అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

'ఎన్నాళ్ళైనా నీది మా చెడ్డ లీగల్ బుర్రరా కిష్టుడూ! మరి...నీ రెండో ఖానా సుముల ఆడ్రస్సేమిటి? ఈ వూళ్ళోనే వుందా? లేకపోతే మరో చెటర్జీగాడు ఎగరేసుకుపోయేడా?'

రాఘవ నిగ్గదీసి అడిగినప్పుడు కృష్ణమూర్తి సమాధానం ఏం చెబుతాడోనని శేషు కుతూహలంగా వున్నప్పుడు కృష్ణమూర్తి నీళ్ళు నమిలేసేడు.

కాసేపు నిశ్శబ్దానంతరం 'ఆత్మహత్య చేసుకుంది. కారణాలు అడగొద్దు' అన్నాడు.

వెంకుబాబుకి భయం (మళ్ళా)వేసింది. కృష్ణమూర్తి తాలూకు కుటుంబం గుర్తుకొచ్చింది. అన్నపూర్ణలాటి అన్నపూర్ణమ్మ, ముత్యాల్లాటి ఆవిడ ముగ్గురు బిడ్డలూ జ్ఞాపకంరాగా అతను వణికిపోయేడు.

'మిజరబుల్...టూ మిజరబుల్ ఇటీజ్! అయితే ఇప్పుడిక్కడికొచ్చే ఆడగాలే వూళ్ళో లేదా ఏంట్రా?' అడిగేడు శేషు.

'ఏందుకు లేదు! ఈ వూళ్ళోనే వుంది. ఎంతో అందమైంది. అణకువగా వుండి చెప్పేది శ్రద్ధగా వింటుంది...నీలవేణి!' అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

'దణ్ణం పెడతానోరేయ్ ... బాబ్బాబు దాన్నిక్కడికి పిలిపించు వెంటనే...' ప్రాధేయ పడ్డాడు రాఘవ.

'డేం నీలవేణి! ఇటీజ్ బోర్!...అది బాలింతరాల్రా!' బాధగా అన్నాడు శేషు.

'ఎప్పుడు? ఏనిమిది నెల్లక్రితం! ఇప్పుడా టెక్నికల్ దోషాలేమీ వుండవు' కృష్ణమూర్తి నచ్చచెప్పేడు.

గ్లాసుల్లో విస్కీని పోస్తూ వున్నాడు వెంకుబాబు. కృష్ణమూర్తి ఇప్పుడతనికి దేవుళ్ళాగా కనుపించడంలేదు. మనిషిలాగానూ కాకుండా పచ్చి నెత్తురు తాగే రాక్షసపీనుగులా కనుపిస్తున్నాడు. మళ్ళా కృష్ణమూర్తి కుటుంబ సభ్యులు గుర్తుకురాగా వెంకుబాబు కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగేయి.

'ఆలిస్యం తగదోరేయ్...వెంటనే తొరగా పిలిపించు...మందెక్కిపోతోంది ఆనక ఇబ్బంది పడిపోవాలి...తొరగా పిలిపించు.' అన్నాడు రాఘవ

కృష్ణమూర్తి వెంకుబాబుని చూపేడు.

'మిస్టర్ బాబూ! ... నీకు నీలూ తెలుసా? మిస్ నీలవేణి...తెలుసా?'

'నాకు తెలీదుసార్!'

'డేం నాన్సెన్స్...ఇతనేం సెక్రటరీ! సెండ్ హిమవుట్!' శేషు కేకలుపెట్టేడు.

వెంకు బాబుకి కోపం వచ్చింది. కానీ, దాచేసుకున్నాడు. ఇంత విశాలమైన ప్రపంచంలో ఒకానొక వేశ్య, నీలవేణి తెలీకపోతే సెక్రటరీ పదవికే భంగమా?

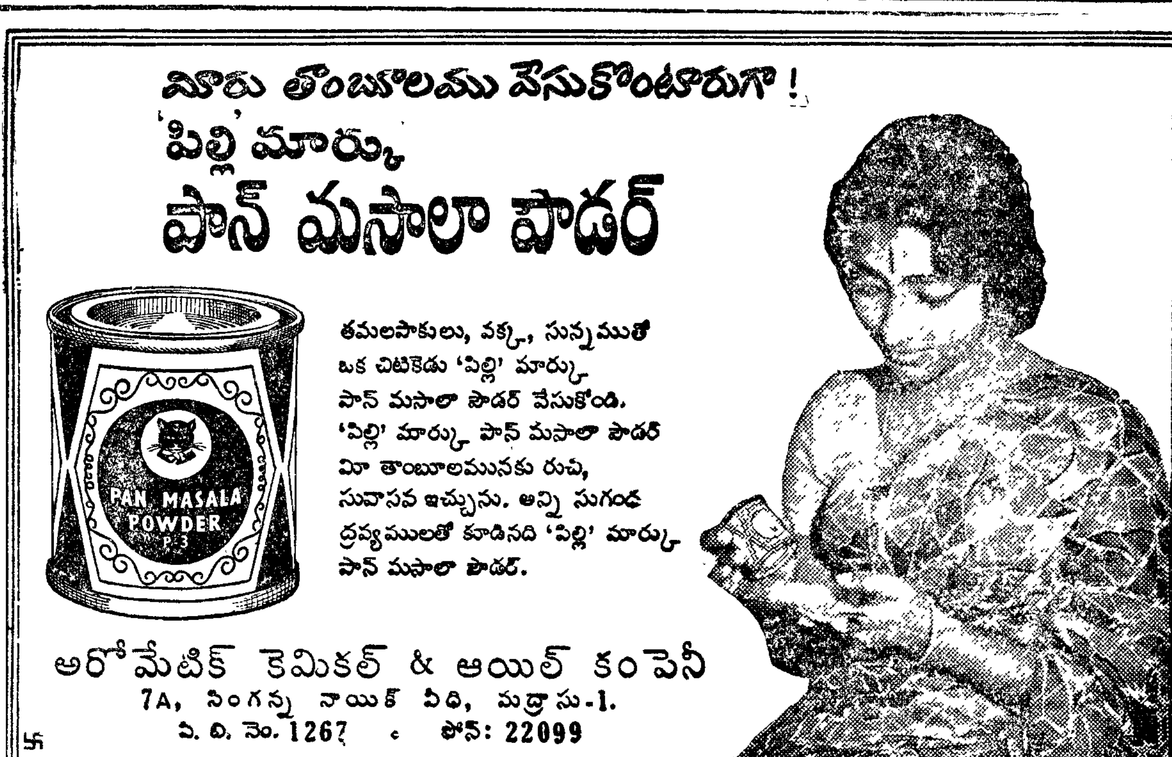

దాని కి ఈ మధ్య కరుతున్నవాళ్ళకు ఇలాంటి అవి శాస్త్రులే వినిపిస్తాయని వెంకుబాబు అనుకుని కోపాన్ని దిగమింగుకున్నాడు.

'నీకు తెలీకపోతే ... నా డ్రైవర్ కి తెలుసు...గో విత్ ది కార్! హి విల్ టేక్యూటు నీలవేణీ! నేను రమ్మన్నానని చెప్పు... వో త్తకుండా వస్తుంది...అసలు, నాకారుని చూస్తేనే చాలు...ఎగిరి గంతేసి కూచుంటుంది ...గో దేన్! గో...' కృష్ణమూర్తి మధ్య మధ్య మధ్య కళ్ళు మూసుకుంటూ తాను చెప్పదలుచుకున్నదంతా చెప్పేసేడు.

పుట్టెడు దిగులుతో వెంకుబాబు రఘా రావు బంగళాను వదిలేసు. రేపు ఉద్యోగమే వదిలేసేయాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

* * *

నీలవేణి ముగ్గురు మిత్రుల మధ్య చాలా విలాసంగా కూచుని వుంది. ఆమె ముందు ఒక గ్లాసు నుంచేను కృష్ణమూర్తి. వెంకుబాబువేపు చూసేడు.

వణుకుతున్న చేతులతో ఆ గ్లాసులో కూడా విస్కీని పోసేసు వెంకుబాబు నీలవేణి వెకిలిగా నవ్వింది. నవ్వి ఆగ్లాసునెత్తి ముగ్గురి మిత్రులకీ చెక్కొట్టింది. ఒకే ఒక్క గుటకలో సగం గ్లాసుని పూర్తి చేసి గొంతు తడుపుకుంది.

వెంకుబాబు నిశ్చేష్టపోయేడు. దేవుడు ఈ స్త్రీకి ఇంత అందాన్ని, సొగసుని ప్రసాదించి — దురలవాట్లని కూడా ఎందుకు జతచేసేడని వాపోయేడు.

మిత్రులు ముగ్గురూ నీలవేణి చొరవకి హర్షం వెలిబుచ్చేరు ఆడదంటె అంత దమ్ములో వుండాలన్నారు. స్వచ్ఛమైన ఆడది నీలవేణి ఒకర్తేనని అన్నారు. ఆడది నీలవేణిలాగా వుండకపోతే మగాడనేకమైన ఇంటిబాధల్లో కూరుకుపోతాడని అన్నారు. ఇంకా ఆ బావకు పలుకులే చాలా చాలా అన్నారు.

వెంకుబాబుకి అప్పుడు అన్నపూర్ణమ్మ గుర్తుకు వచ్చింది. అందువల్ల, ఇక్కడి గుంపుమీద రోత కలిగింది.

'నాకు నాంచకర్లేదు ఫ్రెండ్! నీలు కావాలి ... నా పిచ్చమైన నీలూ కావాలి నా నీలుని నాకిచ్చేయండి' మత్తుగా అంటున్నాడు రాఘవ.

'అగ్రీ' అన్నాడు శేషు.

'నో!...ముందు నాకు కావాలి ..అతర్వాతనే మీకు...ఏది రైటో కావలిస్తే నా నీలునే అడగండి' అంటున్నాడు కృష్ణమూర్తి.

రాఘవ నీలని అడగేందుకు సిద్ధమయ్యేడు

అంతలో..

ఎక్కడ్నుంచో ఏడుపు వినిపించింది. పసిపిల్ల ఏడుస్తోంది. డ్రైవరు పెద్ద గొంతుతో సముదాయిస్తున్నాడు. అయినా, ఏడుపు ఆగడం లేదు. గుక్క తిప్పుకోకుండా ఏడుస్తోంది. కృష్ణమూర్తికి చిరాకనిపించింది. నీలవేణివేపు కోపంగా చూసి అడిగేడు —

'ఎవరది ఏడ్చేది ?'

నీలవేణి ఖంగారుగా లేచి నించుంది. రాఘవ ఆమె చేతిని గుంజి కూచోపెట్టేడు. నీలవేణి అన్నది...

'నా పిల్ల!'

'నీ పిల్ల? ఎందుకు తెచ్చేవ్ ?...నిన్ను రమ్మని ఖబురంపేనే గానీ...నీ పిల్లా జెల్లాని తీసుకు రమ్మనలేదే ?' అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

నీలవేణి బిక్కు బిక్కుగా సమాధానమిచ్చింది—

'మీకు చూపిద్దామని తీసుకొచ్చేను.

'ఇప్పుడెందుకా ముచ్చట ?' కోపంగా అరిచేడు కృష్ణమూర్తి.

'అది మన పిల్లండీ!' అన్నదామె.

ఆ మాటకి మిత్రులిద్దరూ పకపకా నవ్వేసేరు.

'సాపిట్! స్టాప్ ది నాన్ సెన్స్!' కృష్ణమూర్తి గట్టిగా అరిచేసు.

నవ్వు ఆగిపోయేరు.

'ఎవరైనా సరేరా నీ ప్రాణాలు తీస్తాను. నీలూ! మన్నేం మాట్లాడుతున్నావో

వెళ్ళు తెలిసే మాట్లాడుతున్నావా? డొక్క చీరేస్తాను జాగ్రత్త! మన పిల్లట - మన పిల్ల! కావలిస్తే డబ్బిస్తాను. నా దగ్గిరది చాలా వుంది. దానం చేస్తాను. నా యిష్టం వచ్చినంత దానం చేస్తాను. డబ్బుకి కక్కుర్తిపడే ముండలి...మన పిల్లట—మన పిల్ల! బజారుపిల్లని నా పిల్లన్నావంటే పీ నాలిక తెగ్గోస్తా! బి కేర్‌ఫుల్!...బాబూ, మువ్వెళ్లి ఆ పిల్ల నోరు నొక్కేయ్...' అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

నీలవేణి గభాలున లేచి నించున్నది.

'వద్దు వద్దు. పసిపిల్ల నోరు నొక్కి పొరపాటు కట్టుకోవద్దు. అది పాల కోసం ఏడుస్తోంది. నన్నెళ్ళనీండి. దానికి పాలిచ్చి వస్తాను.' అంటోంది నీలవేణి.

రాఘవా, శేషూ కలిసి ఆమెను కూచో పెట్టేసేరు!

'నో... నో...నువ్వెళ్ళిపోతే మేం చచ్చి పోతాం. ఇదికూడా పాపమే...బాబూ... పాలు పోసిస్తాడు. బాబూ, బయటకెళ్ళి పిల్లకి పాలివ్వు గో...' అన్నాడు రాఘవ.

'పిల్లను తెచ్చింది దాక దాన్ని పెంచి, పాలిచ్చి ముచ్చట తీర్చుకుంటావా? గూబ్బడిబిచ్! ఐ విల్ పనిష్‌యూ!' బాబూ, ఆ ఖాళీసీసా అందుకో' అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

బాబు సీసా తీసుకోలేదు.

'బాబూ!' అరిచేడతను.

బయట పసిపిల్ల ఏడుస్తూనే వుంది వెంకటబాబుకి కృష్ణమూర్తి పిల్లలు ముగ్గురూ గుర్తొచ్చేరు. ముఖ్యంగా, ఆ అందమైన బుజ్జి అతని మనసంతా నిండిపోతున్నారు. అతనికి ఏడుపు ముంచుకొస్తోంది. ఏం చేయడానికి తోచ లేదు. కృష్ణమూర్తి అజ్ఞ ప్రకారం ఖాళీ సీసాని తెచ్చి కృష్ణమూర్తి ముందుంచేడు.

ఆ సీసాలో కృష్ణమూర్తి విస్కీపోసేడు. ఆ విస్కీపోసిన సీసాని వెంకటబాబుకిస్తో అన్నాడు—

ఇం పాలు! అండర్‌స్టాండ్...వెళ్ళు... వెళ్ళి ఈపాలు దానిచేత తాగించి ఏడుపాపమను వెళ్ళు.

వెంకటబాబు సీసాని తీసుకున్నాడు—

'నిజమేసార్! తెల్లనివన్నీ పాలు నల్లని వన్నీ నీళ్ళు కావు...ఇవి పాలే!...ఈవిస్కీ పాలని దానంచేస్తున్న మీరు మాత్రం దాన కిర్ణులు. పరమభక్త శిఖామణులు. ఆదర్శ గృహస్థులు. ఆ పిల్ల పాలత ఈవిస్కీని తాగించేదానికంటె, నేను దంలో ఆపిలను ముంచేయడమే మేలు...మత్తులోవుండి మీరు నాచేత చేయించబోయే దుర్మార్గాన్ని సహించలేను. ఈ రాత్రంతా ఆబిడ్డ నాదగ్గిరే వుంటుంది. పగరంలో ఈ రాత్రంతా పాలకోసం తిరుగుతాను. పాలు సంపాయించి, ఆ బిడ్డకిచ్చి తృప్తిపడతాను. ఈలోగా నీలవేణితో మీరు పాపం చేసు కోండి. వస్తాను' అనుకుంటూ వెంకటబాబు విస్కీ సీసాతో కదిలేడు.

నీలవేణి తన బిడ్డకోసం పెనుగులాడు తోంది. రాఘవ, శేషు ఆమె చక్కణ్ణుంచి కదలనీడంలేదు. వెళ్ళిపోతున్నవెంకటబాబుని మైకం కమ్మిన కళ్ళతో చూసేడు కృష్ణమూర్తి!

చిత్రం!

వెంకటబాబు నీవరోకాదు... సాక్షాత్తు వేణుగోపాలస్వామి... అతనివేలిలో వున్నది విస్కీసీసా కానేకాదు—వెన్నెల్లా పొంగా వస్తున్న పసిబిడ్డ, అసలది బొమ్మ ఆడపిల్ల!

వెంకటబాబుని ఆగిపొమ్మని కేక పెట్ట బోయేడు కృష్ణమూర్తి—

ఇంతలో...

ఫోన్ మోగింది. బహుశా ఈపిలుపు తనకోసమే కావచ్చు. ఇంటోంచి అన్న పూర్ణ చేస్తోంది కాబోలు! కాదు కాదు... పెదబాబు పిలుస్తున్నాడేమో! ఏ ఖబురు చెబుతాడో...ఏం వినవలసి వస్తుందో...

'భగవంతుడా!' అనుకుంటూ, వణుకు తున్న చేతుల్తో ఫోనెత్తేడు కృష్ణమూర్తి! ●

కాల్పులా! గాయాలా!

వెంటనే, వేయండి

బర్నాల్

చల్లని, చమ్మని మందు

చల్లని చమ్మని బర్నాల్ కాల్పులు, కోతలు, పగుళ్లకు, కురుపులకు మరియు గాయాలకు సర్వ ప్రయోజనకారియైన మందు. బర్నాల్ త్వరగా నయంచేసి, సూక్ష్మ క్రిములను ఫలప్రదంగా నిర్మూలిస్తుంది బర్నాల్ మంట పెట్టదు. అది చల్లగా, చమ్మగా ఉంటుంది...పగిలిన చర్మాన్ని సరిచేయటంలో ప్రకృతికి తోడ్పడుతుంది.

బర్నాల్ 40 సంవత్సరాలకు పైగా అసంఖ్యాక గృహాలలో విశ్వసనీయమైన నివారిణి

బూట్స్ ప్యూర్ డ్రగ్ కంపెనీ (ఇండియా)

ASP/B/B-15A